

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/60/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010372
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Daňo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8317010372.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Ivanom Daňom v trestnej veci obžalovaného M. A., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 1Pv 568/15/7702 zo dňa 10.03.2016, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. júla 2018 v Humennom, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. súd obžalovaného M. A. Y. W. K. P., N.. XX.XX.XXXX M. V., L., C. A. V., N. XX/XX, L., prechodne bytom T. X, Y. B., spod obžaloby Okresného prokurátora v Humennom pre skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 05.10.2015 v čase okolo 13.00 hod. v Stakčíne po predchádzajúcej ústnej dohode prevzal od V. F. ťahač zn. F. ev. č. B.-XXXAT červenej farby s návesom ev. č. B.-XXXYA, s ktorým motorovým vozidlom mal vykonať prepravu tovaru na území Slovenskej republiky a v zahraničí, prevzal finančnú hotovosť vo výške 900,- eur a 750,- eur, ktoré mali slúžiť na diaľničné poplatky, hraničné poplatky a iné nevyhnutné údaje spojené s prepravou tovaru, dohodnutú prepravu tovaru nevykonali, ťahač s návesom odstavil pred areálom spoločnosti Chemko, a.s. Strážske, okres Michalovce, pričom z nádrže ťahača stiahol 250 litrov motorovej nafty, čím tak V. F. spôsobil celkom škodu vo výške najmenej 1.839,75 eur,

o s l o b o d z u j e , lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného V. F., N.. XX.XX.XXXX, C. A. B., W.N. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom podal na obžalovaného M. A. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe zo dňa 21.04.2017, ale aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd následne spis predložil probačnej a mediačnej pracovníčke tunajšieho súdu na vykonanie mediácie, ktorá však nebola úspešná a tak vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka- poškodeného V. F., svedka Ing. Š. Č., oboznámil sa s obsahom predloženého spisového materiálu a na základe výsledkov takto vykonaného dokazovanie zistil a ustálil tento skutkový stav:

Obžalovaný M. A., ktorý písomne odmietol možnosť mediácie, aj na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a poučení o možnosti urobiť vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 Tr. por. uviedol, že

je nevinný. Dodal, že pána F. pozná, zamestnal ho u seba ako vodiča kamióna, pričom sa spoznali v roku 2015 na základe inzerátu na „bazoši“, ktorým zháňal vodiča kamióna. Ihneď ho telefonicky kontaktoval, stretli sa v Stakčíne, kde mu predložil svoje dokumenty a F. mu povedal, aby prišiel k nemu na skúšobnú jazdu a zistí, či môže pre neho pracovať. Neskôr mu F. zavolať a povedal mu, že musí mať aj kartu vodiča, aby mohol pracovať na Slovensku a v Čechách, ale do zahraničia, teda do Ruska, na Ukrajinu a do Turecka ju nepotrebuje. Obžalovaný mu navrhol, že mu dá dopredu aj peniaze na vybavenie karty vodiča, na čo mu F. povedal, že to netreba a že on mu to odpočíta z výplaty. Po skúšobnej jazde mu F. telefonicky povedal, že všetko vyhovuje, všetky papiere má, okrem karty, ktorú mu on vybaví. Súhlasil, že bude u neho pracovať a že prvá cesta nebude na území SR, ale pôjde do tretích krajín, ako Bielorusko, Rusko, Ukrajina, pretože tam kartu nepotrebuje. Po príchode do Stakčína spísali pracovnú zmluvu s tým, že v zmluve je napísaná minimálna suma asi 500,- eur a zvyšné peniaze mu vyplatí v stravnom, diétami a prémiami. Obžalovaný so všetkým súhlasil, dostal príkaz na cestu a ďalšieho vodiča, ktorý mal tankovať nádrže a poučiť ho, keby niečo nevedel. Prevzal kamión od F. a išiel na cestu do Bieloruska a Ruska a naspäť cez Ukrajinu do Strážskeho. Nakládky mal v Čiernej nad Tisou, cez Bielorusko do Ruska do mesta Ivanovo, po vykládke išiel prázdny na Ukrajinu do mesta Sumy. Stav pohonných hmôt v nádržiach nezisťoval a celú cestu tankovali ďalší vodiči. Po návrate do Stakčína spočítali bločky, pohonné hmoty a všetko mu sedelo, no výplatu nedostal, lebo podľa zmluvy ju mal dostať 20-tého a F. mu nespravil - nevybavil ani kartu vodiča, lebo to nestihol. Potom mu F. zavolať, že nakládku má z Bratislavy do Turecka, no on bez karty vodiča nechcel ísť, lebo pokutu v takom prípade platí vodič. Poobede ho zobudil, dal mu papiere potrebné na cestu, žiadnu kartu vodiča mu nevybavil, dal mu ďalší príkaz na cestu s tým, že má ísť na určené parkovisko, kde už bol predtým a na tom parkovisku ho má hodinu počkať, že mu tam dovezie kartu vodiča. Pokiaľ ju nevybaví, zoženie druhého vodiča kamióna, a keď nepríde za hodinu, má nechať kľúče na dohodnutom mieste a môže ísť na Ukrajinu. Obžalovaný tak aj urobil, čakal viac ako hodinu - hodinu a pol, ale F. neprišiel. Nemohol mu ani zavolať, pretože pri vystupovaní z kamióna sa mu rozbil telefón, praskol display a celý zalialo, a číslo F. si nepamätal. Odišiel autobusom do Michaloviec, kde mal svoju dodávku, tak ju zobral a chcel ju dať opraviť na Ukrajine. Keď cestoval na Ukrajinu cez Vyšné Nemecké a dlho stál, preložil si SIM kartu z mobilného telefónu do tabletu a vtedy mu prišla správa od F.. Bol na neho nahnevaný, že nevykonala cestu a myslí si, že sa mu takým spôsobom chcel pomstiť za to, že nechcel ísť na cestu bez karty vodiča. Obžalovaný uviedol, že nie je pravda, aby mu F. odovzdal nejakú finančnú hotovosť, tú mal priviezť s kartou vodiča na parkovisko. K obsahu palivových nádrží uviedol, že nevedel o ich obsahu, no nádrže nemohli byť plné, pretože on natankoval plné nádrže na Ukrajine, na vstupe cez Vyšné Nemecké to deklaroval na colnici, potom s kamiónom išiel do Bystrého na vykládku, z Bystrého do Strážskeho na firmu F., pričom kamión aj počas tejto cesty nejakú naftu spotreboval, no nikto nepočítal, koľko nafty v nádrži ostalo. Nádrže na kamióne neboli uzamknuté a nemali žiaden zámok alebo prípravok na zamykanie, takže mohol ich hocikto otvoriť. Pokiaľ ide o kľúče o kamióna F. povedal, kde sú, a on ich našiel. Za vykonanú prácu mu F. dlhoval peniaze, ale on to nevedel spočítať. Navrhol mu, aby mu peniaze poslal poštou, no do dnešného dňa mu ich neposlal. To, že bola z kamióna odcudzená nafta, mu povedal až policajť v Snine, keď bol zadržaný pri Vyšnom Nemeckom.

Poškodený V. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný M. A. nebol zamestnancom v jeho firme, bol iba na dobu vykonávania prepravy, a do sociálnej poisťovne ho prihlásil až dodatočne kvôli chýbajúcim dokladom. V čase vykonania jazdy 05.10. nebol jeho zamestnancom a pracoval u neho nelegálne na základe ich dohody. Dňa 05.10.2015 mal vykonať jazdu z Prešova do Dunajskej Stredy a potom mal ísť do Turecka, do Ruska a z Ruska ešte nevedel, kade sa bude vracieť. Kamión mu odovzdal v Stakčíne. Keď sa obžalovaný vracal z predchádzajúcej jazdy, natankoval plné nádrže na Ukrajine, čo zadeklaroval aj deklaráciou na hraničnom priechode. Po prejení hraničného priechodu išiel vyložiť do Bystrého a vrátil sa do Stakčína, čiže zadeklaroval 1250 litrov a touto jazdou z hraničného priechodu do Bystrého a Stakčína mohol spotrebovať max. 60 litrov, no v nádrži chýbalo oveľa viac. Peniaze mu dával zhruba v tom množstve ako predtým, t.j. 900,- eur na poplatky súvisiace s jazdou a 750 USD na trajekt. O zaparkovaní kamióna na parkovisku pred Chemkom v Strážskom sa dozvedel z GPS monitorovacieho systému, pretože obž. A. mu mobil vôbec nedvíhal. Osobne išiel do Strážskeho a tam zistil, že kamión je odstavený a záclonky sú zatiahnuté, auto bolo prázdne. Po napísaní SMS a pohrození políciou mu A. zavolať s tým, že musel súrne odísť do L'vova. Povedal mu, kde nechal kľúče a doklady, pričom peniaze mu sľúbil vrátiť po jeho kolegovi, ktorý má taktiež kamióny. Doklady našiel, peniaze nenašiel, a tak zavolať políciu. Nádrže v aute skontroloval s policajťmi, opticky zistil chýbajúcu naftu - cca 250 litrov a videli mastný spojler - bok auta. Obž. A. pre neho vykonala dve jazdy a čiastočne mu za to zaplatil. Pracovná zmluva, ktorá tvorí súčasť vyšetrovacieho spisu a obsahuje overené podpisy, nie je platná, poskytol ju len obžalovanému, aby sa mal čím preukázať pri kontrole policajťov v zahraničí, Rumunsku,

Turecku, Rusku. Dňa 05.10.2015 po vykonanej ceste a následnom odstavení kamióna na parkovisku pred Chemkom Strážske mu obvinený neoznámil, že nebude ďalej s vozidlom pokračovať v pracovnej ceste a nie je pravdou, že mu mal na parkovisko doniesť nejaké doklady. Po tomto dni sa s obžalovaným už nestretol, nedvíhal mu telefóny a stretli sa až na polícii.

Obžalovaný poškodenému uviedol, že po stretnutí v Stakčíne si prefotil všetky jeho papiere vrátane psychotestov a chýbala iba karta vodiča. Svedok to poprel a tvrdil, že mu predložil iba pas, prechodný pobyt a doklad zahraničného Slováka. Kvalifikačná karta slúži ako profesionálny vodičský doklad pre výkon povolania v nákladnej doprave. Ak takúto kartu nemá, nemal by riadiť nákladné motorové vozidlo - kamión, no niektoré štáty to nevyžadujú. Na Slovensku by bez takého dokladu nemal jazdiť. On ho poslal aj bez tohto dokladu na jazdu, lebo mu chcel pomôcť. O vrátení peňazí po odstavení kamióna v Strážskom rozprával s jeho kolegom p. Č., ktorému hovoril, že zobraté peniaz vráti cez jeho šoférov. Nie je pravdou, že obvinenému sľúbil vybaviť kvalifikačnú kartu. Obžalovaný sa ho len pýtal, kde si tú kartu môže vybaviť, a on ho poučil, že sa to robí v autoškole a že to môže urobiť v Michalovciach, ale aj v Snine.

Vo veci bol vypočutý aj svedok Ing. Š.C. Č., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného osobne nepozná, ale prišiel s ním do styku, pretože má dopravnú a špedičnú firmu a p. F. dával prepravy, takže bol v styku aj s jeho vodičom a mal jeho telefónne číslo. Má vedomosť o tom, že poškodený F. odovzdal motorové vozidlo obž. A. za účelom prepravy dňa 05.10.2015 z Dunajskej Stredy do Turecka a následne mal objednanú aj ďalšiu prepravu z Turecka do Ruska. Vie, že obž. A. túto cestu nevykonával a on dostal od zákazníka 500,- eur pokutu za nepristavenie vozidla k nakládkе v Dunajskej Stredе, a spoločnosti Goodyear a Michelin s ním rozviazali zmluvu na dodávky prímесí, ktoré pre nich vozili do Turecka, pretože táto jazda mala byť vykonaná pre neho. Obžalovaný A. v ten deň najprv nebral telefóny, potom mu dvíhol s tým, že najprv pôjde na cestu, potom že už nejde na cestu, ale on už nedokázal nájsť iné auto na pristavenie k nakládkе v Dunajskej Stredе. Osobne išiel so svojím autom na parkovisko pred Chemko v Strážskom a tam videl odstavené auto p. F., jednalo sa o ťahač zn. DAF, ktorý bol bez osádky. F. mu uviedol, že A. nedvíha telefón, a on nevie, kde má auto a či išiel na prepravu. Nevie, či obž. A. mal uzavretú nejakú pracovnú zmluvu s p. F.. Keď sa telefonicky spojil s obžalovaným, chcel nejakým spôsobom odovzdať financie, ktoré mal na cestu, a to prostredníctvom jeho vodičov, no on s tým nesúhlasil, lebo nechcel vstupovať do ich vzťahu. Chcel ich odovzdať niekde na Ukrajine, pretože aj on má svojich zamestnancov - Ukrajincov, no presnú výšku nespomínal. Svedok uviedol, že on si voči p. F. náhradu škody za nevykonanie prepravy neuplatňoval.

Obžalovaný k výpovedi svedka Ing. Č.K. uviedol, že v danom prípade išlo len o peniaze na vyhotovenie karty vodiča, ktoré chcel poslať prostredníctvom vodiča p. Č., ktorého osobne pozná, lebo mu na parkovisko pri Chemku Strážske doviezol tyč na upevnenie tovaru.

Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní súdu predložil potvrdenie na trvalý pobyt obž. A., pričom uviedol, že F. musel uvedenú kartu aj s oprávnením pracovať na území SR vidieť, pretože ho dodatočne prihlasoval na sociálnu poisťovňu, pričom na to potreboval jeho rodné číslo a na pracovnej zmluve rodné číslo uvedené nebolo.

Skutkový dej súdnej trestnej veci preukazujú aj prečítané listinné dôkazy, a to reklama z webovej stránky Bazos.sk, pracovná zmluva, splnomocnenie, potvrdenie činností, trasa kamióna, výpis zo živnostenského registra poškodeného V. F., ako aj zápisnica o konfrontácii medzi obžalovaným a svedkom F. zo dňa 08.02.2016. Súd sa oboznámil aj s ďalšími listinnými dôkazmi, a to evidenčnými kartami vozidiel, s menovým kurzom NBS, s priemernými cenami PHM, so správami, odpismi, výpismi a lustráciami z trestných registrov.

V rámci záverečných rečí prokurátor uviedol, že vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania v priebehu vyšetrovania i súdneho konania považuje vinu obž. M. A. v plnom rozsahu za preukázanú. Dôkazy vykonané v priebehu celého konania výpoveďami i písomnými dôkazmi sú podľa neho dostatočným podkladom pre ustálenie skutkového stavu tak, ako je uvedený vo výroku obžaloby, teda že obžalovaný sa dopustil prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. tak po stránke objektívnej aj subjektívnej. Vzhľadom na osobu páchatel'a navrhol po uznaní viny uložiť obžalovanému podmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, jeho výkon odložiť na primeranú skúšobnú dobu a taktiež ho zaviazat' na náhradu škody pre poškodeného F. vo výške 1.839,75 eur. Navrhol súdu zväžiť aj uloženie primeraného peňažného trestu.

Splnomocnenkyňa poškodeného navrhla súdu, aby zaviazal obžalovaného na náhradu škody poškodenému vo výške 1.839,75 eur a poškodený sa k jej návrhu pripojil.

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči uviedol, že vzhľadom na všetky skutočnosti preukázané v tomto konaní nie je možné obžalovaného uznať vinného zo skutku, ktorý je mu kladený v obžalobe. Pokiaľ ide o údajné zmiznutie 250 litrov motorovej nafty, tento údaj nebol podložený žiadnym dôkazom, žiadnym meraním, okrem údajného optického určenia poškodeným. Ohľadne finančnej hotovosti zverenej obžalovanému sa údaje o sumách vo výpovediach poškodeného rozchádzajú. Celé konanie považujú za pomstu zo strany poškodeného za to, že mu vznikla finančná strata, pretože obžalovaný odmietol naďalej porušovať zákon pre jeho finančný profit. Poškodený bol za svoje protiprávne konanie voči obžalovanému uznaný vinným tunajším súdom v konaní 2T/143/2017, keď bol uznaný vinným z nevyplatenia mzdy. Aj svedkovi Č. nevykonaním prepravy vznikla značná finančná strata v podobe zmluvnej pokuty, ako aj zrušenia kontraktu pre výrobcov pneumatík. Medzi oboma svedkami je existujúci osobný vzťah, preto sa p. Č. rozhodol nevyháňať náhradu škody od poškodeného F. z dôvodu, že nezabezpečil prepravu dňa 05.10.2015. Osoba svedka Č. nebola poškodeným uvedená ani pri podaní trestného oznámenia, ani pri následných výsluchoch a konfrontácii, prvýkrát bola osoba tohto svedka spomenutá až pri záverečnom preštudovaní v prípravnom konaní. Do tohto momentu poškodený nikdy neuviedol, že by táto osoba mala mať nejaké informácie o údajnom skutku. V tomto konaní nebolo iným dôkazom okrem výpovede poškodeného, potvrdené to, čo sa kladie obžalovanému za vinu. Poškodený neustále menil svoje výpovede podľa listinných dôkazov, ktoré predkladal obžalovaný v tomto konaní. Navrhol súdu, aby uznal obžalovaného nevinným.

Aj obžalovaný A. pri záverečnej reči uviedol, že je nevinný. Pripomenul, že pri ceste do Turecka mu telefonicky p. F. dal príkaz, aby zastavil na pumpe a prepol spojenie medzi nádržami, aby nafta pretiekla z jednej nádrže do druhej a plavák na prístrojovej doske ukazoval nie plnú nádrž, ale iba polovicu. V Turecku by mu colnica dala pokutu, lebo majú limit na vstup do Turecka 500 litrov nafty. To aj spravil, nafta sa roztiekla a plavák ukazoval menej. Aj pri udelení práva posledného slova zopakoval, že nie je vinný a trvá na všetkom, čo povedal jeho právnik.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania súd dospel k presvedčeniu, že nebolo dostatočne jednoznačné, bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný M. A. sa dopustil žalovaného skutku a tak nenaplnil znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, a to ani po stránke subjektívnej, ani po stránke objektívnej, na základe čoho ho spod obžaloby oslobodil. K takémuto rozhodnutiu súd dospel po svojej dôkladnej úvahe, v rámci ktorej zohľadnil výpoveď obžalovaného a svedka - poškodeného, ako aj listinné dôkazy. Obžalovaný svoju nevinu prezentuje od začiatku. Pokiaľ ide o výpoveď poškodeného V. F., jej obsah je rozporuplný pre menené výpovede týkajúce sa výšky poskytnutých financií obvinenému a otázna je aj vierohodnosť tej časti jeho výpovede, ktorá sa týka existencie pracovnoprávneho vzťahu a poskytnutia podkladov zo strany obvineného. Ako pravdepodobná sa javí verzia obhajcu obžalovaného o motíve poškodeného pomstiť sa obvinenému za problémy, ktoré mu spôsobil nevykonaním dohodnutej jazdy. Výpoveď druhého svedka Ing. Č. takisto jasne nepotvrdila, že by mu obžalovaný pri telefonickom spojení prisľúbil vrátenie peňazí pre poškodeného prostredníctvom jeho vodičov z Ukrajiny. Obžalovaný vysvetlil, že ak aj bola zmienka o peniazoch, mal na mysli poskytnutie peňazí na účely vybavenia karty vodiča nákladnej dopravy, ktorá mu stále chýbala. Súd je toho názoru a presvedčenia, že nie je logické, aby obžalovaný nemal záujem na vykonaní jazdy a pokračovať v práci pre poškodeného, keď sám sa prihlásil na jeho inzerát a v minulosti už pre neho jednu jazdu vykonal. Za danej dôkaznej situácie súd za vierohodnejšiu považuje výpoveď obžalovaného A., ktorý v priebehu celého trestného konania uvádzal, že pokračovať v ďalšej jazde pre poškodeného odmietol práve z toho dôvodu, že nemal všetky potrebné doklady na vedenie motorového vozidla po cestách na Slovensku. V konečnom dôsledku aj z výpovede poškodeného F. vyplýva, že na cestách po Slovensku obžalovaný potreboval aj kartu vodiča, no na cestách v zahraničí ju už nepotreboval.

V súvislosti s výpoveďou svedka Ing. Č. súd uvádza, že tento potvrdil, že obžalovaný chcel prostredníctvom jeho vodičov - Ukrajincov odovzdať nejaké peniaze, ktoré mal na cestu, no on s tým nesúhlasil. Aj napriek tejto výpovedi a tvrdeniu, pokiaľ by to aj bola pravda, nebolo jednoznačne preukázané, o aké peniaze a v akej sume sa malo jednať, no na druhej strane, ak ich obžalovaný A. aj

skutočne chcel odovzdať, tak to svedčí len o tom, že si ich nechcel prisvojiť, ale mal záujem, aby boli odovzdané poškodenému.

Prokurátor podal na obžalovaného M. A. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Podvod je úmyselným trestným činom a pre naplnenie jeho pojmových znakov sa vyžaduje, aby páchatel' / v danom prípade obžalovaný A. už v čase, keď údajne mal prevziať od F. peniaze a auto na prepravu tovaru a vykonanie jazdy po Slovensku a potom aj v zahraničí, mal úmysel, že jazdu nevykoná a peniaze nevráti.

Obžalovaný v priebehu celého trestného konania tvrdil, že jazdu chcel vykonať, ale nakoľko mu poškodený nedal všetky doklady potrebné na vykonanie jazdy aj po Slovensku a tieto mu nedoniesol ani na miesto kde ho mal počkať a kde odstaviť kamión, tak odišiel na Ukrajinu, pričom podľa názoru súdu aj dostatočne presvedčivo vysvetlil, prečo sa s ním poškodený nemohol telefonicky skontaktovať. Pokiaľ sa týka prevzatia peňazí obžalovaný uviedol, že tieto od poškodeného neprevzal v Štakčine, ale poškodený mu ich mal doniesť na parkovisko v Strážskom spoločne s kartou vodiča, kde ho aj čakal, ale nakoľko mu doklady nedoniesol zamkol kamión, kľúče zanechal na dohodnutom mieste a sám odišiel na Ukrajinu.

Podľa názoru súdu sa prokurátorovi nielen v prípravnom konaní, ale ani v konaní pred súdom nepodarilo vyvrátiť obranu obžalovaného, ale naopak jeho obrana sa javí vierohodná a presvedčivejšia, ako tvrdenie poškodeného F.. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na samotnú výpoveď poškodeného, ktorý dokonca aj v konaní pred súdom potvrdil, že medzi ním a obžalovaným ani nedošlo k uzatvoreniu pracovnoprávneho vzťahu a obžalovaný pre neho mal pracovať iba na základe ústnej dohody. Za danej situácie sa potom jeho tvrdenie, že obžalovanému / zoznámili sa na základe inzerátu, išlo o cudzinca, ktorého nepoznal a v minulosti pre neho mal vykonať iba jednu jazdu - aj to spolu s iným vodičom/ dal kamión a uvedenú sumu peňazí bez akéhokolvek dokladu resp. potvrdenia o ich prevzatí, javí ako málo pravdepodobné a nevierohodné.

Podľa judikatúry súdov, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybňovaný, či dokonca vyvrátený. Ani časť obvinenia o vytiahnutí motorovej nafty z nádrže ťahače súd nepovažuje za preukázanú, pretože množstvo chýbajúcej nafty bolo len predpokladané, nemerané, a podľa obvineného nádrže sa neuzamykali, teda nie je vylúčené stiahnutie nafty aj inou osobou. V konaní bolo dokázané jedine nevykonanie dohodnutej prepravy zo strany obžalovaného, čo však súd nemôže sankcionovať v trestnom konaní a navyše medzi obvineným a poškodeným v tom čase neexistoval ani platný pracovnoprávny vzťah, pretože tento vznikol až dodatočne s časovým odstupom z iniciatívy poškodeného, ktorý si oneskorene splnil oznamovaciu povinnosť vo vzťahu k sociálnej poisťovni. Súd teda nemohol uznať obžalovaného za vinného, keď uvedenými dôkazmi, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, je jeho vina výrazne spochybnená. Porušil by tak zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, pretože rozsudok musí byť učinенý so 100 %-nou istotou, čo je ústavou zaručené právo. Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania nebolo možné urobiť spoľahlivý jednoznačný a nepochybný záver, že obžalovaný M. A. sa dopustil žalovaného skutku a tým aj žalovaného prečinu. Súd sa stotožňuje s právnym názorom obhajcu obžalovaného, že z existujúcej dôkaznej situácie nie je možné uznať obžalovaného vinným a ani jednoznačne a bez pochybnosti skonštatovať, že ku skutku vôbec došlo. K oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby súd preto pristúpil z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Okresný súd nedospel k presvedčeniu, aby konanie obžalovaného, za existujúcej dôkaznej situácie, naplnilo všetky pojmové znaky súdeného prečinu, a preto ho spod obžaloby oslobodil.

Pretože obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený, súd poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody, v zmysle ustanovenia § 288 ods. 3 Tr. por., odkázal na civilný proces.

S prihliadnutím na všetky hore uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd vo veci rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Odvolanie môže podať, a to i proti vôli obžalovaného v jeho prospech, jeho zákonný zástupca, jeho obhajca a štátny orgán starostlivosti o mládež. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.